

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8S/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018201049
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bystrianská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7018201049.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Bystrianskej a členov senátu JUDr. Pavla Naďa a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: J. W. A., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX B. W., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Slovenská 40, 080 01 Prešov, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného sp.zn.: KaPO 2 N 26527/2018, ČRZ: 142578/2018 zo dňa 12.10.2018, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný - Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, Slovenská 40, 080 01 Prešov, rozhodnutím žalovaného sp.zn.: KaPO 2 N 26527/2018, ČRZ: 142578/2018 zo dňa 12.10.2018 podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) rozhodol tak, že žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom vo veci dovolania proti uzneseniu KS Košice, sp. zn.: 9Co/255/2018 zo dňa 18.7.2018.

2. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca predložil uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 9Co/255/2018 zo dňa 18.7.2018, uznesenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi č.k.: 2C/19/2018-25 zo dňa 25.5.2018. Z predložených dokladov žalovaný mal za preukázané, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/255/2018 zo dňa 18.7.2018 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k.: 2C/19/2018-25 z 25.5.2018, ktorým okresný súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o ochranu proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva. Vychádzal i zo zistení, že už v žalobnom návrhu žalobca žiadal o vydanie neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému zakáže nakladať akýmkoľvek spôsobom so spoločnou nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve na LV č. XXX. Žalobca žalobou žiadal v žalobe žalovanému uložiť, zdržať sa akéhokoľvek zásahu do vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp.zn. 2C/19/2018 o žalobe žalobcu z 25.4.2018, podľa § 126 a § 128 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný konštatoval, že fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, len ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva a citoval ustanovenia § 6 ods.2, § 7 ods.4 zákona č. 327/2005 Z.z. Žalovaný k nepriznaniu nároku na poskytnutie právnej pomoci vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci v odôvodnení uviedol k žiadosti žalobcu z 10.9.2018 o poskytnutie právnej pomoci, že sa týka dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v

Košiciach 9Co/255/2018 zo dňa 18.7.2018, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k.: 2C/19/2018-25 z 25.5.2018. Konštatoval, že účelom rozhodnutia o predbežnom poskytnutí právnej pomoci je i efektívna ochrana práva a oprávnených záujmov žiadateľa ešte pred rozhodnutím žalovaného, ak hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty. Žalovaný citujúc ust. § 419, § 420 a § 421 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) upravujúcich prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, ako i ust. § 357 písm. d/ CSP a § 427 CSP, svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 3, § 11 ods.1 a § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci. S poukazom na § 6 ods.1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. Žalovaný vychádzajúc z ust. § 419 CSP konštatoval, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. A zákon neuvádza, že dovolanie je prípustné, nemožno také rozhodnutie dovolaním napadnúť a to s odkazom na § 420a § 421 CSP a uviedol, že i ustanovenie § 420 CSP pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak došlo k vadám uvedeným v § 420 písm.a/ až f/ CSP. Podľa žalovaného dovolací súd prednostne skúma či ide o prípustné dovolanie proti označenému rozhodnutiu vo veci samej alebo rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Ak o takéto rozhodnutie nejde, je irelevantné, či došlo k vadám uvedeným v § 420 písm.a/ až f/ CSP. Žalovaný uviedol odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 8Cdo/83/2017, že ak samotné rozhodnutie o neodkladnom opatrení nekonzumuje samú vec a nejde o predbežné opatrenie ako také, napr. u neodkladných opatreniach podaných po skončení konania alebo pred začatím konania, na ktoré nadväzuje žaloba podľa § 336 ods.1 CSP, a ide o prípad neodkladného opatrenia v samotnom konaní, ako tomu je vo veci žalobcu, nejde o samostatné konanie o neodkladnom opatrení, ale o opatrenie v konaní o veci samej a v rámci nej. Uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v konaní na ochranu vlastníckeho práva proti neoprávnenému zásahu do jeho vlastníctva nie je samo o sebe rozhodnutím vo veci samej, ktorým sa končí konanie, ale rozhodnutím vydaným v priebehu súdneho konania o žalobe žiadateľa. Žalovaný konštatoval, že vo veci žiadosti žalobcu prípustnosť dovolania nie je možné vyvodiť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia podľa § 421 CSP.

4. Žalovaný odôvodnil svoj záver o nedôvodnosti žiadosti žalobcu na poskytnutie právnej pomoci z dôvodov zrejmej bezúspešnosti sporu podľa § 6 ods.1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. Mal za to, že v zmysle označeného zákona, ak žiadateľ nespĺnil čo i len jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, konkrétne uvedenú v § 6 ods.1 /pod písm. b/ pre nesplnenie čo i len jednej z troch podmienok tohto zákonného ustanovenia podľa § 6 ods. 1 písm./a/ a c/ to postačuje, aby rozhodol tak, že žiadateľ nespĺňa podmienky priznania právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z.

5. Žalovaný vychádzajúc z toho, že dovolanie žalobcu vo veci, v ktorej žiadal o poskytnutie právnej pomoci, nie je prípustné, vychádzal potom z tohto, že rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia má dočasný charakter a môže byť len za podmienok uvedených v zákone zrušené. Ako také, len dočasne upravuje stav a to bez ohľadu na konečnú úpravu práv poskytovaných samotným rozhodnutím súdu vo veci samej. V závislosti od tohto rozhodol žalovaný tak i o nároku žiadateľa o predbežnom poskytnutí právnej pomoci. Podľa žalovaného, ak žalovaný napadnutým rozhodnutím nepriznal právo na poskytnutie právnej pomoci z hore označených dôvodov, tak rozhodnutie o predbežnom poskytnutí právnej pomoci závisí od tohto dôvodu. Potom musí brať na zreteľ, že nehrozí nebezpečenstvo zmeškania, ani bezprostredná ujma na právach žalobcu.

6. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie a súčasne žiadal priznať žalobcovi úplnú náhradu trov konania. Rozhodnutie žalovaného žiadal zrušiť z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/, g/ SSP. Tvrdil, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods.1 písm. c/ SSP), nie je preskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (§ 191 ods.1 písm. d/ SSP), zistenie skutkového stavu orgánu verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods.1 písm. e/ SSP), skutkový stav, ktorý uznal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu (§ 191 ods.1 f/ SSP) a že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, čo mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia (§ 191 ods.1 písm. g/ SSP). Žalobca poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR 5Sžo/61/2013, 7Sžo/13/2014 a Krajského súdu v Košiciach 5Sp/13/2018 a 7S/32/2018, v ktorých v obdobných veciach žalovaný rozhodol o poskytnutí právnej pomoci. V jeho veci vychádzal z uznesenia vydaného pod sp. zn.: 9Co/255/2018 dňa 18.7.2018, ktorým bolo rozhodnuté vo veci žalobcu negatívne a neodkladné opatrenie súd nevydal.

7. Vo vyjadrení zo dňa 14.8.2019 k správnej žalobe žalovaný žiadal, aby súd bez pojednávania správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol: „podľa žalovaného sa žalobca obmedzil len na vyjadrenie nesúhlasu s napadnutým rozhodnutím, pokladajúceho za nezákonné bez uvedenia žalobných bodov.“ Poukázal na to, že v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z., ktorý má vo vzťahu k zákonu č. 162/2015 Z.z. o SSP postavenie osobitného, tzv. lex specialis zákona, v zmysle ktorého je možné podať správnu žalobu proti rozhodnutiu do 15 dní odo dňa jeho doručenia podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z.. Namietal, že žalobca využíva podania žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu bez kvalifikovaného posúdenia predmetu sporu, v ktorom tak koná. Ak tak učiní, musí znášať náklady na preukázanie splnených podmienok poskytnutia právnej pomoci po predložení dokladov. V súlade s odôvodnením pokladá svoje rozhodnutie za správne a dôvodné podľa § 6 ods.1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Žalovaný požiadal o ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní pre zaneprázdnenosť.

8. Krajský súd v Košiciach ako správny súd v konaní podľa Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z.) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v právnych medziach žaloby (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

9. Žalobca vo vyjadrení, ktoré súdu doručil 20.11.2019, nesúhlasil s argumentmi uvedenými vo vyjadrení žalovaného a trval na obsahu správnej žaloby. Dňa 10.2.2020 pripojil ospravedlnenie z neúčasti na nariadenom pojednávaní na deň 27.2.2020, pre doprovod maloletého syna na odborné vyšetrenie do B. N. M. dohodnuté vopred. Pre situáciu Covid 19 vláda Slovenskej republiky prijala mimoriadne opatrenia, súčasťou ktorých bolo i obmedzenie súdnych pojednávanií, preto pojednávanie nariadené súdom na 23.4.2020 bolo zrušené. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania 25.6.2020, pre nepreukázanie splnenia procesných podmienok správny súd pojednávanie odročil na 10. 9. 2020. V uvedený deň sa žalobca pojednávania nezúčastnil, predvolanie prevzal 16.7.2020 a v ospravedlnení poukázal na Covid 19 a finančné náklady žalobcu spojené s cestou na súdne pojednávanie.

10. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak: a/ jej príjem nepresahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom, b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiňovalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 CSP(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

11. Správny súd predovšetkým zdôrazňuje, že ak podľa § 3 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, aby žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívnym spôsobom všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku vyplývajúce predovšetkým z ust. § 4, § 6 ods. 1, § 6a a § 8 označeného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočností, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

12. Žalovaný pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu na poskytovanie právnej pomoci preto skúmal, či je splnená zákonná podmienka pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 písm. a./b/ c/ zákona č. 327/2005 Z. z., t.j. či v konkrétnom prípade :a/ jej príjem nepresahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom, b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

13. Je preto potrebné v tejto súvislosti uviesť, že žalovaný, ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci sa musel zaoberať aj otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu podľa § 6 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, pretože bez splnenia aj tejto podmienky /že nejde o „zrejmu bezúspešnosť sporu“/, nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby splnil ďalšie dve podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22. 08. 2012).

14. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, musí žalovaný prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii žalovaného a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. 08. 2012).

15. V konaní o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobca požadoval právne zastúpenie v dovolacom konaní, ktoré malo smerovať proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 9Co/255/2018 zo dňa 18.7.2018, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi č.k.: 2C/19/2018-25 zo dňa 25.5.2018, ktorým návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý.

16. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie podľa ustanovení § 419, § 420 ani § 421 Civilného sporového poriadku a preto je zjavné, že predmetný spor je bezúspešný.

17. Správny súd konštatuje, zhrnúc predovšetkým skutkovú a právnu argumentáciu k nedôvodnosti správnej žaloby. Keďže v spore o rozhodnutí odvolacieho súdu proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nie je prípustné dovolanie, nebola z hore uvedených dôvodov vylúčená jeho zrejma bezúspešnosť a žalobca tak nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Pretože priznanie nároku na právnu pomoc v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. je podmienené splnením všetkých troch zákonných podmienok, nesplnenie hoci len jednej z týchto podmienok je dôvodom pre zamietnutie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Vzhľadom na nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok uvedenej v § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z. nebolo potrebné, aby sa žalovaný zaoberal aj splnením zákonných podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 327/2005 Z. z.

18. Žalobca sa v správnej žalobe domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného nielen z dôvodu uvedeného v ustanovení § 191 ods. 1 písm. c/ SSP (nesprávne právne posúdenie veci), ale aj z dôvodov uvedených v ustanovení § 191 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ SSP. Tieto zákonné dôvody zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného skutkovo ani právne nezdôvodnil, a správny súd ich naplnenie nezistil z obsahu súdneho ani administratívneho spisu.

19. V dovolacom konaní účastník konania musí byť právne zastúpený. Žalobca namietal, že žalovaný o bezúspešnom uplatňovaní práva rozhodol sám a urobil tak neoprávnene, na základe jeho

analýzy možností v uvedenom konaní podať dovolanie. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že citoval ustanovenia § 419, § 420, § 421, CSP. Keďže žalobca požiadal o neodkladné opatrenie v konaní o veci samej, žalovaný dôvodne odkázal i na judikatúru, ktorá pripúšťa okrem v uvedených zákonných ustanoveniach upravených možnosť podať dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V uvedenej súvislosti žalovaný súčasne konšatoval, že neodkladné opatrenie, o ktoré žiadal žalobca v konaní o veci samej, „nekonsumuje“ vec a preto možnosť podania dovolania je možné posudzovať len podľa existujúcich ustanovení civilného sporového poriadku. Podľa § 420 dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu aj pre tam uvedené dôvody. Podľa § 421 ods.1 a 2 CSP sú upravené možnosti podania dovolania proti rozhodnutiu u odvolacieho súdu, ktoré sú vymedzením pozitívnym. U žalobcu nejde o taký prípad. Žalobca hodlal podať dovolanie, proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v samotnom konaní. Správny súd sa stotožňuje so žalovaným, že v žiadnom z prípadov označovaných zákonných ustanovení CSP nejde o prípad žalobcu. Z hore uvedeného správnym súdom možno urobiť záver, že návrh žalobcu na podanie dovolania zákonná úprava nepripúšťa, preto dôvodne žalovaný charakterizoval, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, pre ktoré žalobcovi v jeho žiadosti o priznanie právnej pomoci nevyhovelo.

20. Správny súd pokladá za správne na tomto mieste konštatovať, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, v ktorom konaní musí byť dovolateľ právne zastúpený. Z ústavnoprávneho hľadiska sa právo na súdnu ochranu uplatňuje v zmysle článku 46 ods.1 Ústavy SR v medziach ustanovených zákonom. Civilný sporový poriadok v § 419, § 420 a § 421, ako je vyššie citované upravuje možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale žiadne z týchto ustanovení nie je možné subsumovať pod prípad žalobcu. Naopak označené ustanovenia zákona č. 327/2005 Z. z. žalovanému ukládajú priznanie právnej pomoci na základe rozhodnutia preverovať v zmysle zákonných kritérií a to z dôvodu hospodárnosti vynakladaných verejných prostriedkov. Preto žalovaný rozhodol zákonne a správne a toto konštatovanie správneho súdu vyúsťuje do záveru, že žaloba nie je dôvodná.

21. Z hore uvedených dôvodov správny súd žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 SSP tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.